

הנחל שלאורכו התחלנו לצעוד איננו נחל שופע במיוחד, ובשלב זה של השנה, כשהחורף מאחורינו, לא חששנו שתהיה בעיה. פתאום שמענו רעש חזק מתקרב לעברנו. לא ראינו דבר, אבל הרעש הלך וגבר.

בועז אמר: "חבר'ה, התחילו לעלות על ההר." המדרון היה תלול מאוד. לא חשבתי שנוכל לטפס ללא חבלים. הבנו שהמצב הולך ונעשה קשה. הנחל יתכסה במים בגובה של שני מטרים בתוך שעותיים. "השלגים בצפון הפשירו, והמים בדרכם אלינו," הסבירה תמרה.

"אני אטפס לפסגה, ואסמן לכם באיזו דרך לעלות," אמר בועז. פחדנו וחששנו לו, אבל ידענו שהוא היחיד שיכול לעשות את זה. הוא החל עולה, נעזר בשיחים, לעתים מידרדר, אבל לא מוותר. "בועז, תשמור על עצמך, אנחנו סומכים עליך!" צעקה לו תמרה. המטרה של בועז הייתה להגיע לפסגה, להזעיק עזרה ולשלשל חבלים מלמעלה, שיאפשרו לקבוצה לטפס על המדרונות התלולים לפני ששיגו אותם המים.

הבעיה